

Mgr. MARTIN NITSCHKE

(posudek školitele)

M. Nitsche začal studovat filosofii a historii na Masarykově universitě v Brně, v roce 1994 přešel na FF UK a v roce 1999 tamtéž oba obory dostudoval. Od téhož roku je studentem doktorského programu na ÚFaR FF UK. V roce 2000 přešel do kombinované formy studia a nastoupil jako odborný pracovník v Okresním vlastivědném muzeu Česká Lípa. Současně začal pedagogicky působit na katedře společenských věd pedagogické fakulty UJEP v Ústí nad Labem, kde vykonával v letech 2003-2005 funkci zástupce vedoucího, a působil jako garant oboru Základy humanitní vzdělanosti - estetická specializace. Od roku 2006 je odborným asistentem na Katedře politologie a filosofie FF UJEP v Ústí n. L.

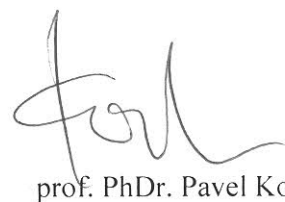
Během svého studia absolvoval M. Nitsche několik kratších pracovních pobytů v zahraničí (na Hochschule für Philosophie v Mnichově a na universitách ve Freiburgu a v Tübingen) a byl nositelem tří grantů, z nichž dva byly zaměřeny na programový rozvoj studia filosofie. V roce 2006 obdržel stipendium Vzdělávací nadace Jana Husa. V rámci svého pedagogického působení vedl M. Nitsche kurzy k antické, středověké i současné filosofii, k fenomenologii a k filosofii umění, vedl nebo vede celkem 17 diplomových prací. Aktivně se podílí na vydávání časopisu Ergo (Ústí n. L.).

V průběhu studia uveřejnil M. Nitsche v knižních sbornících dva texty na heideggerovská témata ("*Starost o užívání řeči*" o Heideggerově reakci na Carnapovo vystoupení v časopise Erkenntnis a *Filosofie bytí Martina Heideggera*). Kromě toho publikoval řadu článků o Marxovi, Feuerbachovi, Nietzschevi, Merleau-Pontym, mistru Eckhartovi a samozřejmě také o Heideggerovi.

Ve své důkladné a zasvěceně napsané disertaci zkoumá M. Nitsche myšlení „Ereignis“ jako vztahové pole člověka a bytí. Odstiňuje Heideggerovo pojetí tohoto vztahu od fenomenologického východiska v pojmu intencionality i od pojetí bytí pobytu v *Sein und Zeit* a soustřeďuje se „středovou strukturu“, v níž se vztah k bytí ukazuje jako vztah, který člověku nepatří. Klíčovou otázku své práce zformuloval výstižně sám autor: „Jak uchopit bytnost člověka, který je *tazatelem*, a přesto není *nositelem* otázky po smyslu bytí?“

Myšlenka „vztahové struktury“, jež není odvozena ze vztahu původně svébytných prvků (např. bytí a člověk), nýbrž je strukturou původní, rozvinutou do podoby vztahu ze svého středu, je v předložené disertaci pečlivě a analyticky rozpracována a navzdory své abstraktnosti, v daném případě zřejmě nevyhnutelné, by mohla být inspirativní i mimo speciální kontext interpretace Heideggerova myšlení z období *Příspěvků*. To, že existujeme jako vztah, který je třeba ontologicky chápat také jako naši vz-taženost, ba vydanost, je nepopíratelné a pro porozumění povaze lidství klíčové. Dalekosáhlejší a obtížnější je otázka, kterou disertace přímo neklade, ale umožňuje ji položit přesněji: jaké pojetí vlastního myšlení musíme předpokládat, abychom mohli tuto „vz-taženost“ pochopit jako děj, jímž „z pravdy bytí vyvstává bytí-tu, aby v něm bylo založeno jsoucí v celku a jako takové“? Teprve další zkoumání těchto předpokladů přinese zřejmě odpověď na otázku, nakolik tvoří toto myšlení opravdu nosnou alternativu k ontologickému „antropocentrismu“.

Podle mého názoru se M. Nitsche svého úkolu analyzovat pojetí lidství v Heideggerových *Příspěvcích k filosofii* zhostil ve své disertaci úspěšně, a to navzdory mimořádné obtížnosti zvoleného tématu. Posoudit to přísluší však v první řadě oponentům.

prof. PhDr. Pavel Kouba